

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

เรื่อง

การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พุทธศักราช 2549

ญัตติคณะผู้บริหาร

**เรื่อง ญัตติขอรับความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เรื่อง
การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พุทธศักราช 2549**

.....

เรียน ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เมื่อวันที่ 30 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2539 แล้วนั้น ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 มาตรา 67 ข้อ 2 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำคือ รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล และใน ส่วนที่ 3 มาตรา 71 กำหนดว่าให้้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจตราข้อบัญญัติ โดยไม่ขัด หรือไม่แย้งต่อบทกฎหมายในกรณีดังต่อไปนี้

1. เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ฯลฯ
- ดังนั้น จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติในเรื่องของการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยขึ้น เพื่อขอรับความเห็นชอบต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

หลักการ

ขอรับความเห็นชอบตราข้อบัญญัติในเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พุทธศักราช 2549

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ให้อำนาจในการตราข้อบัญญัติ ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องทำและกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 110 ตอนที่ 226 วันที่ 29 ธันวาคม 2536 โดยได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียม ในการออกใบอนุญาตและทำการขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจขึ้นใหม่และให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2549 ประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการและเงื่อนไข ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ และการอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบอนุญาต ใบแทน ใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม

คณะผู้บริหารจึงขอเสนอญัตตินี้เพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความเห็นชอบ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและท่านสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกท่านคงจะให้การสนับสนุนญัตตินี้เป็นอย่างดีและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ลงชื่อ) ภกวัฒน์ ชวลิตบำรุง

(นายกวัฒน์ ชวลิตบำรุง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

.....

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมและจัดเก็บอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

เหตุผล

ด้วยกระทรวงสาธารณสุข ได้ออกกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 110 ตอนที่ 226 วันที่ 29 ธันวาคม 2536 โดยได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การเก็บ และขนส่งสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียม ในการออกใบอนุญาตรับทำการเก็บขนส่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจขึ้นใหม่ และให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจตราข้อบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย ตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน วิธีการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพ หรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

วิธีการและเงื่อนไขให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติและการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ใบแทนใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาตและอัตราค่าธรรมเนียม

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ
เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2549

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบกับมาตรา 20 มาตรา 54 มาตรา 55 มาตรา 58 และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. 2549”

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ เมื่อได้ประกาศโดยที่เปิดเผยที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ แล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดา ข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทาง ซึ่งมีใช้เป็นที่อยู่หรือที่ประกอบอาชีพของประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือใช้สัญจรได้

“เขตสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือนโรง เรือ หรือแพ ซึ่งอาศัยและให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้าน โรง แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างให้และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้างเป็นนิติบุคคลหมายความว่าผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้น และหมายความรวมถึงผู้ได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้นายจ้างเพื่อรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะเป็นผู้รับค่าจ้างด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้าน

“ลูกจ้างประจำ” หมายความว่า ลูกจ้างซึ่งนายจ้างตกลงจ้างไว้ไม่เป็นการประจำ เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นการครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล

ข้อ 5 ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในทางสาธารณะหรือที่สาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ 6 ห้ามผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูล หรือกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก

ข้อ 7 ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ 8 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเคหสถาน ต้องให้มีที่รองรับมูลฝอยในสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตน

ข้อ 9 ที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว และมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวัน และสัตว์ได้ตามแบบซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบ

ข้อ 10 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เคหสถาน ต้องรักษาบริเวณสถานที่ อาคาร หรือเคหะสถานในครอบครองของตน ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลมูลฝอย หรือสิ่งเประอะเปื้อน หรือการถ่ายเท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 11 ให้นายจ้างจัดให้มีสวมอันถูกต้องตามสุขลักษณะและมีปริมาณเพียงพอ แก่ลูกจ้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

- (1) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 15 คน ให้มีห้องน้ำห้องส้วมไม่น้อยกว่า อย่างละ 1 ที่
- (2) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 40 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 2 ที่
- (3) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างไม่เกิน 80 คน ให้มีห้องน้ำไม่น้อยกว่า 1 ที่ และส้วมไม่น้อยกว่า 3 ที่
- (4) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างเกิน 80 คน ขึ้นไป ให้มีห้องน้ำและส้วมเพิ่มขึ้นอีกอย่างละ 1 ที่ สำหรับจำนวนลูกจ้างทุก ๆ 50 คน
- (5) สถานที่ทำงานที่มีลูกจ้างทั้งชาย และหญิง ให้มีห้องน้ำและส้วมสำหรับหญิงและชายไว้เฉพาะพอสมควร

สำหรับส้วม ต้องจัดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ และให้มีกระดาษชำระตามสมควรและให้มีอ่างล้างมือหน้าห้องส้วมอย่างน้อย 1 อ่าง หรือ 1 อ่างต่อส้วม 4 ที่

ข้อ 12 เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตราย ใดเกิดขึ้นในอาคาร สถานที่ หรือเคหสถานใด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเห็นชอบของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะตามข้อกำหนดดังนี้

- (1) ตัวเรือนส้วม ต้องมั่นคง แข็งแรง และมีฉลิด
- (2) พื้นที่ภายในห้องส้วมต้องไม่น้อยกว่า 0.9 ตารางเมตร ต่อ 1 ที่นั่ง และมีความกว้างไม่น้อยกว่า 0.9 เมตร
- (3) พื้นที่ห้องส้วมทำด้วยวัสดุแข็งแรง ทนทาน ทำความสะอาดง่าย มีความลาดเอียงอย่างน้อย 1 ต่อ 20 และมีจุดระบายน้ำทิ้งอยู่ในตำแหน่งต่ำสุดของพื้นที่ห้องส้วม
- (4) ต้องมีพื้นที่ช่องระบายอากาศอย่างน้อย 10% ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศ
- (5) มีแสงสว่างภายในห้องส้วมอย่างน้อย 5 ฟุต/แรงเทียน
- (6) มีหัวส้วมชนิดสามารถป้องกันกลิ่น และแมลงพาหนะนำโรคได้ด้วยน้ำสูงจากพื้นห้องส้วมอย่างน้อย 0.20 เมตร
- (7) มีท่อระบายอุจจาระจากหัวส้วมลงสู่ระบบน้ำเสีย หรือบ่อเกรอะซึ่งน้ำไม่สามารถซึมเข้า - ออกได้ และมีความจุอย่างน้อย 0.75 ลูกบาศก์เมตร ก่อนปล่อยลงสู่บ่อซึมได้พื้นดิน หรือถังกรอง หรืออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกัน
- (8) ที่ฐานส้วมมีท่อระบายอากาศขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางอย่างน้อย 1 นิ้ว สูงเหนือหลังคาส้วม

- (9) มีน้ำสำหรับรดสวนอย่างเพียงพอ
- (10) ต้องรักษาความสะอาดสวนและใช้สวนโดยไม่ถ่ายอุจจาระ ปัสสาวะนอกสวน
- (11) จัดให้มีสวนที่ถูกสุขลักษณะในบริเวณที่เพียงพอกับจำนวนคนงาน คือ สวน 1 ที่ ต่อคนงาน 25 คน

2. จัดให้มีถังขยะที่ไม่รั่วซึม และฝาปิดทุกครอบครว และมีที่รองรับขยะขนาดความจุ 200 ลิตร ต่อ 60 คน ต่อวัน และการปกปิดป้องกันสัตว์พาหนะนำโรค และต้องเก็บขยะ โดยเฉพาะขยะเปียกต้องเก็บในถังที่มีฝาปิด หรืออาจเก็บในถุงพลาสติก

3. จัดให้มีระบบระบายน้ำทิ้งที่ใช้การได้ดีจากครัวเรือนลงสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือปล่อยลงสู่บ่อซึม

ข้อ 13 ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่ หรือบริเวณใดควรทำการเก็บสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไปทำการกำจัดให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า 3 แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือนุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่ อาคาร หรือเคหสถานซึ่งตนครอบครอง โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 14 ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลมูลฝอยตาม ข้อ 13 และผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือเคหสถาน ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมิได้กำหนดให้กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามข้อ 13 ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ 15 ห้ามผู้ใด ซึ่งมีใช่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ทำการขนเขี่ยหรือขูดมูลฝอยในที่รองรับ รถขน หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือที่ตั้งอยู่ในที่หรือทางสาธารณะ

ข้อ 16 ห้ามผู้ใด ซึ่งมีได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ทำการถ่ายขนหรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในถังรับ หรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ โดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 18 ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาตดำเนินการรับทราบ เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ ตามข้อ 17 ให้ยื่นคำขอตามแบบ และเงื่อนไขพร้อมด้วยหลักฐานที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ กำหนด และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 19 เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำอนุญาตแล้ว ปรากฏว่าถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

แต่ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือสมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่ง ไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้ว นั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ 20 ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือรับมอบอำนาจจากผู้ได้รับอนุญาต ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว

ถ้าผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะเสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ 21 ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 22 เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล จะต้องยื่นคำขอตามแบบเงื่อนไขพร้อมด้วยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลแสนตอ กำหนดต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตการพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตให้ปฏิบัติตามข้อ 19

ข้อ 23 ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ข้อ 24 เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอยกเลิกดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเลิกดำเนินการ

ข้อ 25 หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณีพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีการสูญหายหรือ
- (2) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ 26 การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขดังนี้

- (1) ใบแทนใบอนุญาตให้ประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทน และคันขั้วใบแทน
- (2) บันทึกหลังคันขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และเล่มที่ เลขที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ 27 เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (2) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไป ตามข้อบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น
- (3) แนะนำให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535
- (4) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(5) เก็บ หรือนำสินค้า หรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะ หรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง ต่อบุคคลซึ่ง เกี่ยวข้องในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ 28 หากผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินการกิจการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่ พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนด ระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ 29 ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุไม่ถูกต้องหรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราช บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ ดำรงชีพของประชาชนหรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้อง หรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไข หรือ ระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุ นั้นได้ตามสมควร แล้วให้แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสา ธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบ กิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งค้ำใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ 31 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(1) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

- (2) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัตินี้
- (3) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงที่ออก ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัติหรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการปฏิบัติ หรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อภาวะเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชน

ข้อ 32 การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ 20 ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทน หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาต

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หุคค่าเนินกิจการ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต และคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้รับใบอนุญาตทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีไม่พบตัว หรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือ ตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึง หรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ 33 ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 34 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีคำสั่ง ตามข้อ 20 วรรคสอง ข้อ 28 หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต ตามข้อ 19 หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ตามข้อ 22 หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 31 หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่ง ตามข้อ 29 ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะเห็นสมควรให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

ข้อ 35 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ 17 มีความผิดตามมาตรา 71 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึงข้อ 16 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 36 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 18 ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 5 ถึง ข้อ 24 มีความผิดตามมาตรา 73 วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสา
ธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 37 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือ ไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือ ไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน
หรือขัดขวางหรือ ไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อบัญญัติ ข้อ 27 มีความผิดตามมาตรา 79 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
2535

ข้อ 38 ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนิน
การ หรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามข้อบัญญัติ ข้อ 20 วรรคสอง หรือข้อ 28 โดยไม่มีเหตุหรือ
ข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 39 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามข้อบัญญัติ ข้อ 20 โดยไม่มีเหตุหรือ
ข้อแก้ตัวอันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีความผิด มาตรา 81 แห่งพระราช
บัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

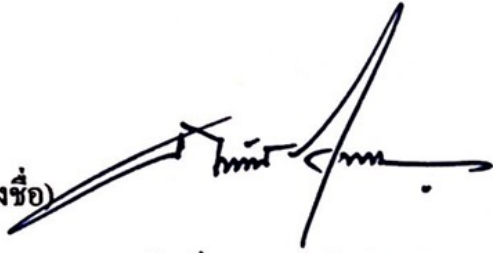
ข้อ 40 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ข้อ 21 หรือ ข้อ 25 มีความผิดตามมาตรา 83 แห่งพระ
ราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 41 ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา 84
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 42 ผู้ซึ่งประกอบกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ
หรือโดยได้ประ โยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมา
ยื่นคำขอใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติใช้
บังคับเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้
ประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 43 ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแสนคต มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับประกาศ หรือคำสั่งเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 31 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

(ลงชื่อ)

(นายกวัดฉน์ ชวลิตบำรุง)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลแสนคต

อนุมัติ

(นายวรภัทร์ ตั้งตราตระกูล)

นายอำเภอท่ามะกา

